

[Trøjborg]

et 100 pct. statsejet aktieselskab. Det gælder hensynet til de medarbejdere, som i dag arbejder under forhold, som kan karakteriseres som velerhvervede rettigheder, og her tænker jeg bl.a. på pensionsforpligtelserne. Der er naturligvis også et hensyn, som flere ordførere har været inde på, til de EF-licitationsregler, som er vurderet bl.a. i et notat fra Justitsministeriet.

For os handler dette ikke om en ideologisk kamp, og vi synes også, det er proportionsforvrængning at snakke om statsgælden i denne sammenhæng. Det handler om at få Statens Konfektion til at fortsætte med at være en virksomhed i god drift, og kan vi gøre noget til at forbedre denne drift, så deltager vi meget gerne i arbejdet.

Arne Melchior (CD):

En kollega spurgte mig efter mit første indlæg, om jeg kender eksempler på, at noget ikke bliver drevet bedre i privat regi end i offentligt regi. Det kan man spinde en lang ende over, længere end man kan nå i anden runde, hvor man kun har tre minutters taletid.

Men må jeg i den anledning minde om, at vi stadig i dette land har noget, der hedder privatbanerne, altså privatejede jernbaner. De hedder minsandten privatbanerne. Jeg tror, at der er 13 tilbage, der har engang været mellem 40 og 50. For dem, der ikke har kigget på det område i lang tid, skal jeg erindre om, at de 13 privatbaner, vi har tilbage, alle kører med et ganske betydeligt underskud. Og hvem betaler det? Staten og amterne – men banerne er meget stolte af, at de er privatbaner.

Det turde kaste et grelt lys over det privatiseringsrytteri, som hr. Kim Behnke kører. Han henviser til de engelske erfaringer. De er sandelig ikke alle godartede; bl.a. i transportsektoren er der ganske mange veer i den anledning. Jeg har forventning om, at thatcherismen også i den retning er en overstået episode, men jeg vil da indrømme, at Fremskridtspartiets politiske ordfører kan overtage betegnelsen som sin.

Må jeg sige til hr. Kim Behnke, at når CD afviser forslaget, så er det ikke, fordi vi er part i forsvarsforliget, for det er vi lige så lidt som Fremskridtspartiet, men det er af de grunde, jeg nævnte før. Nu forstår jeg, at der i dag er indgået aftale om at forlænge forsvarsforliget. Det kan jeg ikke gratulere parterne – ej heller forsvarsministeren, som jeg holder meget af at gratulere – til, men det må så være.

Til sidst må jeg sige om statens gæld, som hr. Kim Behnke så gerne vil afdrage, at efter de foreliggende oplysninger både i bankens rapport og i bemærkningerne til forslaget er der ikke udsigt til, at der kan afdrages mange håndører ved salg af denne fabrik – medmindre det er tanken at sælge den til en virksomhedsslagter, så kan den godt indbringe et eller andet, men noget sådant vil vi under ingen omstændigheder være med til.

Kim Behnke (FP):

Jeg har såmænd også studeret hr. Jes Lundes ændringsforslag til finansloven for 1991, men som hr. Jes Lunde sporadisk var inde på, var der tale om, at der skabtes et budgetoverskud, ikke som vi gerne vil skabe budgetoverskud, nemlig med nogle engangsindeægter til brug for afdrag på gælden, men derimod ved en strammere beskatning her i landet. Det er det, der gør forskellen, i hvert fald på det punkt.

Hr. Trøjborg siger, at det må være ærgerligt at være hr. Kim Behnke, fordi der jo her i Danmark er så lidt at privatisere af. Det er ikke tilfældet. Om lidt, når jeg kommer ned herfra, skal jeg overrække hr. Trøjborg et eksemplar af denne bog på 140 sider, som er fyldt med forslag til privatiseringer. Der er nok at tage fat på, og om ikke andet så kan hr. Trøjborg jo i den anledning blive klogere.

Vedrørende pensionsforpligtelserne glemmer hr. Trøjborg, at det meget klart fremgår af forslaget, som er til behandling i øjeblikket, at pensionsforpligtelserne ikke forsvinder. De er en del af den salgsforretning, der skal ske. Der sker oven i købet en bedring af medarbejdernes stilling, for hvor medarbejderne i dag ikke har aktier i deres arbejdsplads ud over via skattebilletten, så vil medarbejderne efter vores forslag blive tilbudt at købe op til 20 pct. af aktierne. Det vil sige, at de får en meget større grad af medindflydelse på deres egen arbejdsplads. Det troede jeg egentlig var noget, der ikke lå Socialdemokratiet fjernt, men jeg har lov til at blive klogere.

Så var både Socialdemokratiets og CD's ordfører inde på, at når vi skal afdrage en statsgæld – som jeg er glad for at begge de herrer anerkender er meget betydelig, for det er nemlig sådan, at den i dette år runder 510 mia. kr. – er et par hundrede millioner kroner jo ikke ret meget, men lad mig i den forbindelse minde om, at lidt